

Nr 90
Märts

2021

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Ajaleht asutatud 1995. a 16.
detsembril

Tere, koolipere!

Kuidas Teil läheb? Kui vanaks saab Eesti? 103.

Minu soovid Eestile:

1. Ma soovin, et poliitika oleks parem.
2. Et Eesti võitleks koroonaviirusega, et läheks asi paremaks ja saaks rohkematele inimestele vaktsiine teha.
3. Ma soovin Eestile, et ma saaks reisidel käia ja ei peaks maske kandma.

Head tulevast vabariigi aastapäeva!

Olge positiivsed ja mitte koroonamõttes ja olge negatiivsed, aga mitte tuju mõttes – olge positiivsed.

Sten-Mattias Topolev 6. klass

Eestimaa

Eestimaa, üks kaunis maa,
sama ilus kui sa.
Siin on hea õhk
nagu sõnades rõhk.
Loodus, loomad ja linnud ka,
kõige tähtsam on ju ta -
me Eestimaa.

Johanna Maria Topolev 6. kl

Talveke

Lund on palju nüüd
pimedaid öid on palju
toas on soe olla.

Johanna Maria Topolev 6. klass

Kool

Hommik uue päeva toob,
tee meid jälle kooli toob.
Kill, kõll, kill, kõll,
koolikell meid tundi viib.
Ajalugu, eesti, mate,
mööda koridore jookse.
Kirjandus ja kehaline,
läbi nädal, uus sai jälle.
Nõnda aina kooli vahet,
päevast päeva käime me.

Sten-Mattias peab kõnet

Direktor Andres Savi ja õppealajuhataja Heljo Saar premeerivad parimaid õppureid.

Õpetaja klassi ees,
meil õppeained selgeks teeb.

Mirtel Mutli 8. klass

Mis kool see on, kus me kõik käime?
See on meie armas Kalmetu kool.
Milline on Kalmetu kool?
See on kaunis, punane, kollane.
Kus kohas see kool küll asub?
See asub seal, kus see asub.
Kas see on ka heas kohas?
Vägagi, kuna tullakse
jala, auto, bussi, ja jalgratastega.
Aga kuidas küll tulevikus,
äkki millegagi õhus või jõge mööda.

Rauno Grünberg 7. klass

.....

Jõuluehted valmisid loodussäästlikult

Kulda, karda ja suuri helkivaid kingitusi sel aastal Kalmetu pered ei ihanud. Jõulud tulid teisiti ja jõuluehted valmisid nii mitmeski peres taaskasutust rakendades. SA Archimedese noorteagentuuri EU Solidaarsuskorpuse programmist rahastatava projekti "Hoia loodusega tempot" raames tehti Facebookis jõuluehete meisterdamise väljakutse, millest võtsid osa mitmed loomingulised pered. Iga osaleja pidi tehtud tööd üles pildistama ning postitama vastava üleskutse alla. Et jõuluehetest saaks rõõmu tunda terve kogukond, tuli end värskes õhus ka liigutada. Nimelt valminud tööd tuli viia Tännassilma *diskcolfi*-raja 0-korvi kõrval asuva kuusepuu külge. Puu täitus kiiresti kõiksugu üllatavate ehetega, mille uudistamine pakkus silmailu nii inimestele kui kooliõuel ringisagivatele lindudele, loomadele. Kui juba jõuluehteid tooma tuldi, siis tehti sporti ka hiljuti valminud *discgolfi*-rajal.

Jõulupühade eel sattus koolimajja jõuluvana, kes loosis kõigi meisterdajate vahel välja 6 kingikotti, mille sisu muutis perede talvised jõluretked soojaks ja magusaks. Kingikotis ootas võitjaid termos, tee ja magusad üllatused.

Täna planeeritakse juba järgmisi tegevusi, mille raames valmivad taaskasutusena kangast kotid. Osa valminud töödest jäävad auhindadeks veebruarikuu spordivõistluste parimatele. Meisterdajaid juhendavad Kalmetu kooli käsitööõpetaja Marika Riitmuru, klassiõpetaja Margit Kaarmäe, Tännassilma Rahvamaja juhataja Pille Sihver ja Uusna Külamaja juhataja Ulve Kannimäe.

Hoiame loodusega tempot!

Karin Mägi (huvijuht)

Uusna lasteaia Kalmetu koolirühma jalgpallist jõuluehted

Karin Kala traadist, pärlitest, pakkepaelast valmistatud jõuluehe

Pille Sihver: rõõmsad päkapikud

.....**Jaana Arakas: pudelikorkidest ehted**

Meenutusi talveaheajast

26. detsembril läksime Soome tagasi. Kuna mu väike õde Annabel tahtis koju jääda, ei saanudki ma üldse rahu olla, kuna ta alati tahtis midagi. Kuna mu vanemad olid tööl, tegin mina süüa. Mulle väga meeldib süüa teha. Kuni aastavahetuseni ma väga midagi ei teinud. Vahepeal käisime toidupoes. Ma ei saa üldse soome keelest aru ja alati suudan endale piinlikkust tekitada. Sellepärast ma enam ise nõus maksma ei olnud. Lasin seda tavaliselt teha oma vanematel, sest nemad saavad aru. Üks asi oli veel, mis mulle ei meeldinud. Nimelt ei meeldinud mulle koeraga väljas käia, kuna seal on väga palju koeri ja Snoopy tahtis nende kõigiga alati mängida.

Kui jõudis kätte 31. detsember, olid vanemad tööl ja mina alustasin koristamisega. Mu isa jõudis juba kell 12, kohe pani ta liha marinaadi, et see tuleks eriti hea. Kell 4 jõudis mu ema. Tema hakkas ennast juba kell 5 sättima, kuigi ta sõbranna tuli alles kell 8. Mina tegin veel täidetud mune, puuviljavaagna, juustuvaagna ja veel igasuguseid häid asju. Isa valmistab kartuli, kapsa ja kastme. Kell 8 jõudis ema sõbranna ja siis hakkasime sööma. Me tegime ka sauna. Peale sauna tegin pavlovat. See on selline kook, mille põhi on besee ja peal on vahukoore-kohupiima segu ning marjad. See oli nii hea, et tegin kõigile teise portsu veel. Siis nautisime õhtut ja vaatasime telekat. Minu arust selle aasta programm oli väga igav. Ainuke kanal, mida vaatasime, oli ETV. Seal tuli "Õnne 13" ja "ENSV".

Emily Andra Angerjas 9. klass

Jõulud möödusid rahulikult selles mõttes, et seda sai tähistatud pere ringis. See aasta otsustasime perega kingitusi mitte teha ja lihtsalt nautida pere ringis olemist. Jõuluõhtu söögilaual olid täidetud munad, mis olid ise tehtud, veel oli kartulisalatit, verivorsti, praekapsast ja kindlasti oli veel, aga enam lihtsalt ei mäleta kõike. Magustoiduks olid värskelt küpsetatud piparkoogid. Õhtu sai veedetud teleka ees. Selle tõttu, et otsustasime kinke mitte teha, ei olnud meil ka ehitud kuusepuud. *Oliver Lapp 9. kl*

Jõulumees

Keset tuba jõulupuu,
naerul kõigi suu.
Laua peal on hõrgud kringlid,
aga laste mõtted käivad ringi.
Kus võiks olla jõulumees,
äkki on ta korstna sees?
Korruga on kuulda kulinat,
toas tekib vaikset suminat.
Kas see siis ongi jõulumees,
kes saaniga on siia teel?

Juba keegi uksele koputab,
ema ukse avada otsustab.
Ukse taga muhe mees,
kel valge kohev habe ees.
Ah see siis ongi jõulumees,
kel kingid suure koti sees.
Jõuluvana istus siis,
kuulas: laste laulul ilus viis.
Sel aastal olid lapsed paid,
kõik oma kingid kätte said.
Kõigil oli rõõmus meel,
ka jõuluvanal muie ees.
Merili Kulper 7. klass

Talvevaheaeg

Paar päeva peale aastavahetust käisin enda sõbrannaga Viljandi järve ringi läbi jalutamas (12 km). Kõigepealt võtsime Leolast endale soojad piparmündikakaod. Poole tee peal väsisid jalad ära, kuid me ei andnud alla. Õues oli lumi ning karge ilm. Motivatsiooniks oli see, et pärast saab Pappa Pizzasse, kuid selgus, et see oli kinni. Läksin siis koju, sõin ning läksin enda pooleli olevat sarja vaatama. Vaheaja algusest kuni koolini tegin ma peaaegu iga päev trenni. Peale trenni oli alati väga mõnus olla. Samuti kuulasin vaheajal väga palju muusikat, ka trennid möödusid muusikat kuulates.

Viljandi järv

Kadri Lorup 7. kl

Neljapäeval läksime perega Saaremaale. Ärkasime hommikul enne üheksat, sõime ja hakkasime sõitma praamile. Praami sõit kestis ainult 20 minutit. Kui olime Saaremaal, läksime hotelli, saime oma toad ja siis läksime ujuma. Rahvast oli vähe. Seal oli suur bassein, mullivann, Jaapani vann ja erinevad saunad. Peale ujumist olime veidike toas ja siis läksime restorani sööma, see restoran oli keldris, see oli ilusasti korras ja see oli omamoodi. See kelner, kes meid teenindas, oli väga tore. Seal olid ka head söögid. Järgmine päev ujusime natuke ja siis hakkasime praamile sõitma, et koju minna. Praamisõit kestis jällegi vähe. Kui olime praamilt maas, läksime Pärnu vanaema juurde. Rääkisime juttu ja paari tunni pärast sõitsime koju.

Laura-Liisa Laur 7. kl

Talvevaheaeg polnud just kõige toredam aeg ka alati. Kui mina, mu kaks sõpra ja õde kelgutama läksime, siis tegime rongi. Esimesel korral läks kõik hästi, mõtlesime, mis siis ikka, laseb veel korra rongi, ütleme nii, et see oli halb idee. Alguses läks kõik hästi, hiljem, kui mäe lõpu poole jõudsim, oli hoog nii suur, et lendasime kraavi. Kõigepealt üks sõber, siis mina talle peale, tuli järgmine sõber, lendas ka meile peale, ainult mu õde sai kõrvale keerata. Käis selline raks, nagu kellegi kelk oleks puru läinud. Nüüd peab siis sõber ~2 kuud kipsiga olema, ei tea veel, äkki peab lausa opile minema. (See juhtus paar päeva peale jõule.)

Enne seda, kui sellel sõbral jalg kipsi läks, käisime Tartus raekoja platsil uisutamas. Paar ta klassiõde tulid ka ja hiljem liitus ta klassivend ka meiega. Raekoja platsil oli päris tore uisutada, aga need uisud olid veidi ebamugavad ja see tädi, kes uiske jagas, oli ka üpris tõreda iseloomuga.

Liina Laoväli 7. kl

Enne vaheaja lõppu tuli veel mu õde meile külla, kes oli sattunud sõltuvusse sokkide kudumisest. Kuna mu õde on perfektsionist, otsustas ta, et minu poolik sokk on liiga kole ja hommikuks oligi mu sokk üles harutatud. Pidin kõike otsast alustama.

Viimasel vaheaja päeval saime lõpuks buraani tööle ja sain sõitma minna. Kuna sellega on üpris keeruline keerata, oleksin peaaegu päris suurel kiirusel vastu puud sõitnud, aga õnneks sain täpselt puu kõrvalt mööda. **Liis Saarepera 7. kl**

2. jaanuaril avastasin hommikul, et olen kõrge palavikuga ja ei saa kodust välja. Olin paar päeva väga haige. See aasta ei alanud eriti meeldivalt. Olin väsinud ning kogu aeg oli kas väga külm või väga palav. Mõned päevad hiljem pidin koroonatesti tegema. Test oli ülimalt ebameeldiv. Testi tulemus saabus järgmine päev ning see oli negatiivne. **Lisete Enders 7. klass**

Lisete Enders 7. klass

Ühel päeval nägin, et keegi on põllu peal, aga ma ei saanud aru, kes see olla võiks, käisin toas, võtsin binokli ja nägin, et see oli üks ilus rebane, kes otsis süüa. Mu koer hakkas tema poole jooksma, aga kutsusime ta tagasi. Rebane oli väga ilusat värvi. **Lumme Marie Juhkamsoo 7. kl**

Rebane

Meenutusi talvevaheajast

Raamatuid ma väga palju ei loe, aga ma tulin vaheaja alguses kooli ja tegin õpetajaga lugemispäeviku ära. Muusikat olen ka vähem kuulama hakanud, varem panin kogu aeg muusikat mängima, aga enam väga ei pane.

Looduses olen ka vahepeal, aga mitte kogu aeg. Ilm oli ilus, jahe ja lumine. Nägin, et see aasta lasti vähem ilutulestikku. Ma kuulsin, et peale vaheaega hakatakse uuesti koolis käima ja et koroonaga nakatunuid tuli aina juurde ja tahetakse kõiki vaksineerida.

Sõitsin veel mootorrattaga ja kelguga. Panime kelgu mootorratta taha ja sõitsime nii, et keegi oli peal. Ma sõitsin ka uiskudega nii, et võtsin mootorrattast kinni ja siis lasin lahti. Ma kukkusin ka paar korda tee pealt välja, aga mitte iga kord.

Joosep Poolakese 8. kl

Vaheajal ma sain endale uue auto, kuna rallidel tulid mootori piirangud ja eelmise auto mootor oli liiga suur.

Uuel Sierral oli kohe ostuhetkel palju probleeme: starter

oli aeglane, pidurid ei tööta, esiosast oli raami osa ära tõmmatud, armatuur oli pragune, ei läinud mootor soojaks jne. Aga kere oli korralik ja hind oli VÄGA odav, nii et seda pakkumist ei saanud mööda lasta.

Kohe peale ostmist mõõtsin ära mootori ja sealt tulid suhteliselt halvad tulemused. Kohe peale mõõtmist võtsin mootori laiali, leidsin sealt palju kulunud juppe, mis ma kas ära vahetasin või taastas. Mul oli olemas suurema mootori juppe, mis panin väiksema mootori külge, et saada sealt juurde umbes 10 KW võimsust. Auto sai lõpuks käima ja õigesse seadesse. Kui auto sai seadesse, kuuenes mootor üle, radiaatori toru tuli lahti ja paiskas 100-kraadist jahutusvedelikku mulle natuke pähe ja terve töökoda oli seda täis. Peale seda juhtumit koristasin töökoja ja tegin autot edasi. Nägin ka, et kere oli kiivas, aga selle sai lihtsasti korda.

Mihkel Altsaar 8. klass

Minu talvevaheaeg algas nii: 11. detsember oli reedene päev, kus otsustasin Tartusse vanaema juurde sõita. Pakkisin koti ning ka õpikud, et ka seal saaksin õppida. See aeg oli väga tore, kuna ma polnud seal üksi. Minu vanaema juures elab ka mu tädipoeg Kevin, kellel oli ka parajasti distantsõpe. Käisin palju väljas jalutamas ning ka linnas jõulukinke ostmas. Kandsin alati maski, sest Tartu on suur linn ning sedavõrd on suurem ka oht saada viirus. Vanaema töötab Tartu haiglas ning tema oli iga päev tööl. Tema mees oli Norras tööl ning meie Keviniga olime kodus.

Koju tulles istusin päevad läbi oma toas ning õppisin. Peagi olid käes jõulud. Meie saime kingitusi 24. detsembri hommikul. Sain endale päris palju asju. Jõuludeks sain sirgendaja, riideid, küünlaid, jõulutulukesi ja palju muud. Aastavahetusel olin Valmas Ragnari juures. Õhtu jooksul sõime kartulit ja liha ning muidugi ka kastet. Kui kell oli 23:45, läksime välja. Seal seadsime valmis ilutulestiku ning põletasime ka säraküünlaid. Kell 00:00 lasime oma paugud ära ning vaatasime ka teiste omi. Kallistasin kõik läbi ning soovisin head uut aastat.

Anna-Liisa Esajas 9. klass

Intervjuu ajalooõpetaja Grete Sirge`ga

1. Millistes koolides olete olnud õpilane ja missugune õpilane?

Enne ülikooli astumist käisin kokku kolmes koolis. Olen pärit väikesest kohast ja minu esimeses põhikoolis oli veel vähem õpilasi kui Kalmetul. Pisikeses seltskonnas õppimine andis mulle julguse suures klassis oma häält kasutada – küsida, kui miski jäi segaseks, enesele tähelepanu nõuda ja hirmu tundmata oma arvamust avaldada. Ilmselt olin gümnaasiumis nende ainete õpetajatele, mida ma hästi ei osanud (matemaatika või keemia) paras nuhtlus. Üldiselt arvan, et olin selline tugevalt keskpärane õpilane ja ainetes, mis mind huvitasid, viitsisin maksimaalselt pingutada. Sama käib ülikooli kohta.

2. Miks otsustasite tulla just siia kooli tööle? Mis on kõige piinlikum olukord, mis kohe meenub?

Teadsin, et tahan vähemalt esialgu õpetada põhikoolis. Kalmetule saatsin oma CV päev enne töökonkursi tähtaja lõppemist. Sellega seoses meenub ka üks hirmus piinlik olukord, sest kirjutasin meili pealkirjaks üleenesekindla ja kergelt upsaka: „Kalmetu põhikooli tulevane ajalooõpetaja“. Tahtsin konkursis osalejate seast silma paista, aga kindlasti mitte kirjaveaga :D. Arvasin, et pärast seda küll vestlusele ei kutsuta NB! Tähelepanuta see ilmselt ka jääda ei saanud, sest saatsin järgmisel päeval vist isegi rohkem kui ühe vabandava meili.

3. Kui kaua on Teil rastapatsid olnud ja miks otsustasite need endale lasta teha? Miks otsustasite endale tätoveeringuid teha ja mis on nende tähendus?

Patsid on mul olnud gümnaasiumi viimasest klassist alates, ehk nüüdseks juba peaaegu viis aastat. Eelkõige on nende taga esteetiline valik, samamoodi nagu tätoveeringutelgi. Patside tegemise või tätoveeringute kasuks otsustamine sarnaneb hommikul kapist riiete valimisega – valin selle, mis paneb end hästi tundma. Valik on muidugi suits permanentsem :D. Tätoveeringute puhul tuleb aga eelkõige teha koostööd ühe andeka kunstnikuga, kelle stiil ja esteetika kattub sinu omaga ja siis lasta tal hullu panna. Iseendast ja oma ideedest väsib tihti ära, eriti vanemaks saades, aga kui investeerid ühte kunstiteosesse ja kannad seda oma käsivarrel, siis hakkab see sinuga koos oma elu elama.

4. Mis on Teie hobid?

Olen terve elu tegelenud tantsimisega. Viimastel aastatel olen sellest aga sutsuke pausi võtnud ja tegelenud eelkõige tugitoolispordi ja suts tubasemaste tegevustega. Mulle meeldib lugeda, kokata ja kokandussaateid vaadata. Kasvatan suure entusiasmiga taimi, käin kalastamas ja koon sokke. Samuti olen suur teatrihuviline, olen teatriteadust isegi ülikoolis õppinud. Kuigi koroonaperiood on regulaarselt etendustel käimisele piirangud seadnud, siis helgematel aegadel jõudsin ka korra või paar kuus teatrisse ja vahel kirjutasin ka arvustusi. Nädalavahetused veedan enamjaolt pere või sõpradega.

5. Mõni funfact Teie kohta, mida õpilased oodata ei oskaks?

Olen täielik öökull ja on tavaline, et lähen magama koos päikesetõusuga. Koolihommikutel turgutan end rem-faasist mitme tassi kohvi ja Coca Colaga.

6. Kas Teile meeldib lugeda raamatuid? Kui jah, siis milliseid?

Lugeda mulle meeldib, kuid ei saa väita, et ma päris bibliofiil või raamatuneelaja oleksin. Valin teoseid eelkõige kirjaniku ja tema stiili kui žanri, vormi või kaane järgi. Minu lemmikautoriteks on: Haruki Murakami, Charles Bukowski, Sandy Nelson, Oscar Wilde, Kurt Vonnegut ja praegune lemmikraamat vist Vahur Afanasjevi „Serafima ja Bogdan“.

7. Miks otsustasite hakata ajalooõpetajaks?

Teadsin juba gümnaasiumis, et tahan õpetajaks saada. Ajalugu on mulle samuti alati meeldinud, eelkõige sellepärast, et inimrass on etteaimatav ja kipub kõiki asju kordama. Minevikku hästi tundes on võimalik tuleviku sündmusi ette ennustada. Selgeltnägijate võimeid polegi tarvis. Ülikooli eel jõudsid kaks asja õnneliku juhuse tahtel keskpõrandal kokku.

Anna Liisa Esajas 8. kl

Tere, kallid koolipere!

Täna tähistame oma armsas Kalmetu põhikoolis Eesti Vabariigi peagi saabuvat sünnipäeva. Meie väike ja armas riik saab tuleval kolmapäeval 24. detsembril 103. aastaseks. See on juba üsna suur number meie väikese kuid eduka riigi kohta. Täna tahaksin rääkida sellest, kuidas sõltub meist endist Eesti Vabariigi edasine elu ning kuidas meie saame oma tulevikku helgemaks teha oma valikute ja tegevustega.

Nagu me kõik teame, on igal riigil on oma keel, territoorium ja rahvas. Need on riigi peamised tunnused. Kuna meie oleme eestlased ning enamasti räägime eesti keeles ning meie kohus on hoida eesti keelt au sees. Meie keel on niivõrd ilus ja selle mittekasutamine oleks patt. Meie keel on suur au kõigile. Mis oleks Eesti ilma eesti keeleta? See poleks enam see sama Eesti, kus on aastasadu räägitud meie imelises keeles.

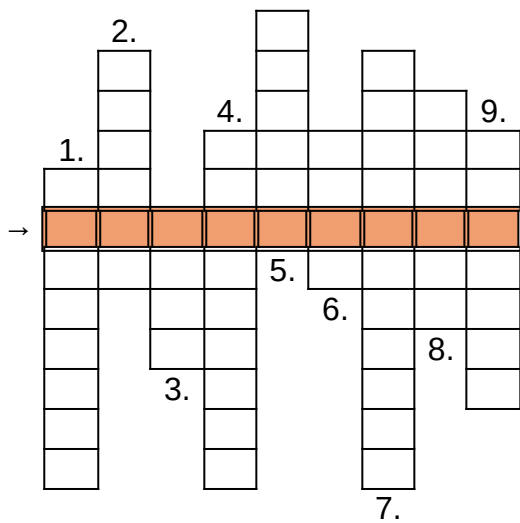
Meie territoorium on küll üsna väike võrreldes meie naaberriikidega, kuid siiski piisav, et siia mahutada 1,3 miljonit inimest. Eesti territooriumile mahub nii palju ilusaid kohti, meil on väga palju saari ja tohutud metsad üle terve riigi. Meie kohustuseks on hoida seda ilu, mis meie riigile on antud. Hoida seda nii, et ka meie järeltulijad selle eest hoolt kannaksid, mis muidu meie Eesti vabariigist saaks.

Mida üldse tähendab olla vaba riik? Vaba olemine on ju hea. Me saame rääkida vabalt valitud keeles, saame vabalt käia igal pool, saame vabalt avaldada oma arvamust ja saame vabalt nautida kogu rohelist ja ilu, mida meile meie riik on andnud. Meie vabaduse algus ulatub kaugesse kuid mitte nii helgesse minevikku. 1918. aastal asutati Eesti Vabariik. Eesti on olnud aastaid võõra võimu all, nii Vene kui ka Saksa. Vene okupatsioon lõppes 1991. aastal. Sel aastal 20. augustil täitub juba 30 aastat meie riigi taasiseseisvumisest. Meie riik ei sõltu enam kellestki. Meil on nüüd oma vaba riik, oma keele, territooriumi ja rahvusega.

Siinkohal tahaksin ma tänada teid kõiki, sest me kõik oleme oma väiksele Eesti Vabariigile midagi andnud. Kui hoiame elu sees traditsioonidel, kultuuril ja rahvusel, elame ka järgnevad 100 aastat just siin riigis õnnelikkude elu edasi. Meist sõltub kõik!

Anna-Liisa Esajas 9. klass

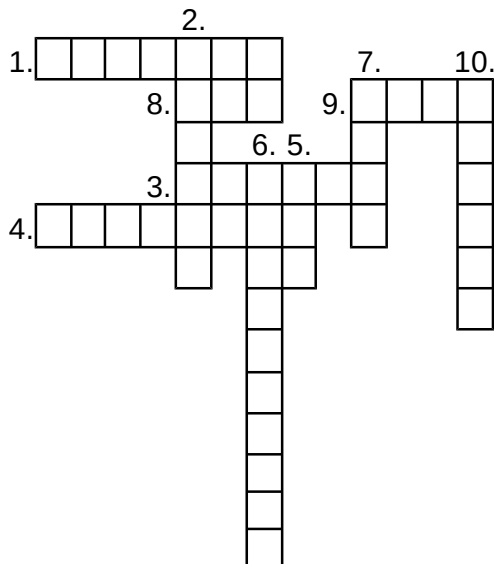
8.....

- 1.) Aine, mida kasutatakse tarretise valmistamisel?
- 2.) Koht kuhu õpetaja kirjutab?
- 3.) Kus peavad olema 1.-4. klassi õpilased 4. vahetunni ajal?
- 4.) 12. kuu aastas?
- 5.) Kuidas nimetatakse maad, kus on sinu juured?
- 6.) Kui sa oled omaette, siis sa oled.....?
- 7.) Temperatuuri näitaja?
- 8.) Pikkusühik?
- 9.) Mis värvi on banaan?

Vastussõna: keel, mida räägivad eestlased?
Ristsõna koostas: Mihkel Altsaar 7. klass

1. → Maakera mudel?
2. ↓ Kollane, mida ahvid söövad?
3. → Suvekuu?
4. → Koht, kus saab pikutada?
5. ↓ Kui asi on äsja ostetud, on see ...?
6. ↓ Õppeaine, kus õpitakse riike?
7. ↓ Pilt teise nimega?
8. → Loom, kellest on arenenud inimene?
9. → Automark?
10. ↓ Automark?

Koostas: Rasmus Oja 8. kl

Juku on külma saanud ning lõristab vahetpidamatult tunni ajal nina. Õpetaja ei suuda seda ninalõristamist lõpuks enam välja kannatada ning küsib:

"Juku, kas sul taskurätikut ei ole?"

"Miks ei ole, õpetaja! Aga ema ei luba mul seda kellelegi laenata, nii et ärge mitte lootkegi!"

"Isa, palun anna mulle viis eurot! Ma tahaksin minna loomaaeda boamadu vaatama!" palub Juku.

"Mis sa virised! Näe, siin on luup - võta see ja mine vaata peenramaal vihmaussi!"

Juku tuleb koolist: „Ema, ema, mina sain täna teistest rohkem kiita!”

„Kuidas see õpetaja sind siis kiitis?” küsib ema.

„Ta ütles, et me kõik oleme parajad eeslid, aga kõige suurem eesel on Juku!”

Kalmetu Sõna toimetis: Ene Toomsalu, Karin Mägi, Helina Matusorg, Anna Liisa Esajas, Sten Mattias Topolev, Johanna Maria Topolev Mihkel Altsaar, Rasmus Oja, Emily Andra Angerjas.